

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ:

- 1) Τον Υπουργό Δικαιοσύνης
- 2) Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
- 3) Τον Υπουργό Ανάπτυξης

Θέμα: Μεταβίβαση απαιτήσεων των πιστωτικών η χρηματοδοτικών ιδρυμάτων σε Εταιρείες Απόκτησης από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Α.Α.Δ.Π.)

Με τον Ν. 3156/2003, ρυθμίστηκε για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη η τιτλοποίηση απαιτήσεων. Ως τιτλοποίηση ορίζεται, κατά το άρθρο 10 παρ. 1 του ανωτέρου νόμου, η μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων λόγω πώλησης και μεταβίβασης που καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ «μεταβιβάζοντος» και «αποκτώντος» σε συνδυασμό με την έκδοση και διάθεση, με ιδιωτική τοποθέτηση μόνον, ομολογιών οποιουδήποτε είδους ή μορφής, η εξόφληση των οποίων πραγματοποιείται (α) από το προϊόν είσπραξης των επιχειρηματικών απαιτήσεων που μεταβιβάζονται ή (β) από δάνεια, πιστώσεις ή συμβάσεις παραγώγων χρηματοοικονομικών μέσων.

Περαιτέρω, ως ορίζεται από τον ανωτέρω νόμο, η σύμβαση μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων καταχωρίζεται σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία αυτής, σύμφωνα με την το άρθρο 3 του Ν. 2844/2000 (ΦΕΚ 220 Α΄) και κατισχύει των συμφωνιών μεταξύ μεταβιβάζοντος και τρίτων περί ανεκχωρήτου των μεταξύ τους απαιτήσεων. Από τη καταχώριση της σχετικής σύμβασης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο επέρχεται μεταβίβαση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, εκτός αν άλλως ορίζεται στους νόμους της σύμβασης, η δε μεταβίβαση αναγγέλλεται εγγράφως από τον μεταβιβάζοντα ή την εταιρεία ειδικού σκοπού στον οφειλέτη. Η ανωτέρω καταχώριση γίνεται με δημοσίευση (κατάθεση εντύπου η μορφή του οποίου καθορίστηκε με την

από 161337/2003 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης). Στην πρώτη σελίδα του εντύπου αυτού πρέπει να αναγράφονται, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία των συμβαλλομένων και οι όροι της σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης, ο οποίος πρέπει να περιέχουν κατ' ελάχιστο την ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης πώλησης, το εφαρμοστέο δίκαιο και δικαιοδοσία αλλά και το ποσό ή τον τρόπο υπολογισμού του τιμήματος αγοράς των απαιτήσεων.

Όπως διαπιστώνεται, όμως οι εταιρείες που αποκτούν απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις ουδέποτε αναγράφουν στο ως άνω έντυπο το ποσό ή τον τρόπο υπολογισμού του τιμήματος αγοράς, παραπέμποντας τεχνηέντως, και τούτο για λόγους αισχροκέρδειας, στην σύμβαση μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων την οποία βεβαίως δεν δημοσιοποιούν. Η πρακτική αυτή της μη αναγραφής του τιμήματος αγοράς των απαιτήσεων, είναι το εισιτήριο των εταιριών αυτών να κερδοσκοπήσουν, με τις ευλογίες της Πολιτείας, εις βάρος των δανειοληπτών που το δάνειό τους μεταβιβάστηκε, χωρίς βέβαια να τους επιτραπεί από την Πολιτεία, πριν την πώληση του δανείου τους στις ανωτέρω εταιρείες ειδικού σκοπού, η αγορά του από τον ίδιο το δανειολήπτη, επικαλούμενη ηθικούς λόγους. Βέβαια οι ηθικοί λόγοι ισχύουν μόνο για την Ελλάδα και όχι για την Κύπρο, Ισπανία κλπ, που πριν την πώληση των δανείων των πολιτών τους, νομοθέτησαν την υποχρέωση από τις τράπεζες πριν την πώληση του δανείου να προτείνουν την εξαγορά αυτού στους δανειολήπτες.

Με βάση τα παραπάνω σας ερωτώ κύριε υπουργέ:

Για ποιον λόγο δεν θεσπίζεται στο πλαίσιο της υποχρεωτικής αναγγελίας προς τον δανειολήπτη της μεταβίβασης των δανείων από τις τράπεζες προς τις Εταιρείες Απόκτησης από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Α.Α.Δ.Π.) και την υποχρεωτική αναφορά του τιμήματος με το οποίο μεταβιβάστηκαν τα δάνεια του;

Αθήνα 10/10/2023

Ο ερωτών Βουλευτής

Φλώρος Κωνσταντίνος

Ανεξάρτητος Βουλευτής Λαρίσης